

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 10C/159/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710213930
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedlačková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2013:1710213930.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok samosudkyňou JUDr. Andreou Sedlačkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: P. J., nar. XX.X.XXXX, G. A. X, XXX XX Q., za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpeného HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334 o zaplatenie sumy 6.871,98 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu zo dňa 16.11.2010 z a m i e t a .

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 16.11.2010 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 6.871,98 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom uzatvorenej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 18.3.2003, č. XXXXXXXXXXXX.

Na zdôvodnenie svojho nároku uviedol, že jeho právny predchodca ako veriteľ uzavrel dňa 18.3.2003 s V. J. a P. J. ako dlžníkmi zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol dlžníkom úver vo výške 100.000,- Sk. Ďalej uviedol, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 6.871,98 eur na žalobcu. Podľa vyjadrenia žalobcu dlžník V. J. zomrel dňa 10.2.2009.

Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadрила.

Podaním zo dňa 13.4.2012 oznámil vedľajší účastník vstup do konania a súčasne vzniesol námietku premlčania.

Podaním zo dňa 15.1.2013 oznámil vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ vstup do konania.

Na pojednávaní konanom dňa 12.3.2013 zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 6.567,94 eur späť a súčasne navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť

sumu 304,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 76,01 eur od 21.11.2007 do zaplataenia, zo sumy 76,01 eur od 21.12.2007 do zaplataenia, zo sumy 76,01 eur od 21.1.2008 do zaplataenia a zo sumy 76,01 eur od 21.2.2008 do zaplataenia.

Súd uznesením zo dňa 21.3.2013, č.k. 10C 159/2012-156 zastavil konanie v časti o zaplataenie sumy 6.567,94 eur s príslušenstvom a súčasne pripustil zmenu žaloby tak, ako to uviedol žalobca na pojednávaní konanom dňa 12.3.2013.

Písomným podaním zo dňa 20.4.2013 oznámil vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, že z konania vystupuje.

Súd vykonal vo veci dokazovanie, a to zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 18.3.2003, č. XXXXXXXXXXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, vyjadrením žalobcu zo dňa 6.9.2011 a zo dňa 5.10.2012, vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovaného zo dňa 13.4.2012, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 18.3.2003 uzavrel právny predchodca žalobcu ako veriteľ s V. J. a žalovaným ako dlžníkmi zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 100.000 Sk, pričom dlžníci sa zaviazali poskytnutý úver splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 2.290 Sk vždy k 20. dňu v mesiaci.

Z listu zo dňa 24.5.2004 označeného ako „posledná výzva na zaplataenie dlžnej čiastky“ súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval dlžníkov na okamžité vyplataenie omeškaných splátok v počte 9, ktorých výška je 20.610 Sk a súčasne oznámil celkovú výšku dlhu ku dňu 24.5.2004, a to 104.420,90 Sk.

Žalobca v podaní zo dňa 6.9.2011 uviedol, že dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 115.507,90 Sk (3.834,16 eur), z riadnych úrokov vo výške 381,20 Sk (12,65 eur) a z úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu postúpenia pohľadávky sumou 91.136,10 Sk (3.025,16 eur).

V písomnom podaní zo dňa 5.10.2012 žalobca ohľadom vznesenej námietky premlčania uviedol, že úver bol zrušený v roku 2008, pričom poukázal na prehľad transakcií úveru. Keďže žaloba bola na súd podaná v novembri roku 2010, pohľadávku žalobca nepovažuje za premlčanú.

Podľa bodu 7.6.1. psím. a) Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu „prípady porušenia“ ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta a/alebo je klient v omeškani so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splataenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť, (...).

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Zákonom č. 258/2001 Z.z., účinným od 1.10.2001, bol do nášho právneho poriadku zavedený tzv. spotrebiteľský úver, ktorý sa aplikuje za splnenia ostatných podmienok na úvery poskytnuté vo výške od 200 eur do 20 000 eur.

V rámci Európskej únie boli prijaté viaceré smernice týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, konkrétne smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS.

Súd je povinný interpretovať a aplikovať objektívne právo v súlade s príslušnými smernicami ES, ktorý sa na daný skutkový stav vzťahujú. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora pri aplikácii vnútroštátneho práva, bez ohľadu na to, či bolo prijaté pred alebo po smernici, vnútroštátny súd má povinnosť, nakoľko, nakoľko je to možné, interpretovať zákon vo svetle znenia a účelu smernice tak, aby sa dosiahol účel smernice v súlade s čl. 189 Zmluvy o EHS, v súčasnosti čl. 249 EHS (rozsudok ESD zo dňa 27.6.200 vo veci Oceano Grupo Editorial SA v. Roció Murciano Quintero, C - 240/98 a Salvat Editores SA v. José M. Sánchez Alcón prades, C - 241/98, José Luis Copano Badillo, C - 242/98, Mohammed Berrone, C - 243/98 and Emilio Vinas Feliú, C - 244/98).

Na základe vykonaného dokazovania možno ustáliť záver, že dňa 18.3.2003 uzavrel právny predchodca žalobcu ako veriteľ s V. J. a žalovanou ako dlžníkmi zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 100.000 Sk, pričom dlžníci sa zaviazali poskytnutý úver splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 2.290 Sk vždy k 20. dňu v mesiaci.

Z listinného dôkazu označeného ako „posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky“ zo dňa 24.5.2004, ktorým právny predchodca žalobcu vyzval dlžníkov na okamžité vyplatenie omeškaných splátok v počte 9, ktorých výška je 20.610 Sk a súčasne oznámil celkovú výšku dlhu ku dňu 24.5.2004 vyplýva, že dlžníci V. J. a žalovaná boli už ku dňu 24.5.2004 v omeškaní viac ako 10 dní s platením istiny a úrokov. Poukazujúc na bod 7.6.1. všeobecných obchodných podmienok bol právny predchodca žalobcu oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť.

Podľa kogentného ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo - objektívne posudzované - vykonať (uplatniť) po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde, teda keď je actio nata. Preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, t.j. či subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil.

Po čiastočnom späťvzati žaloby a pripustení zmeny petitu bolo predmetom konania zaplatenie sumy 304,04 eur spolu s príslušenstvom, čo podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu predstavuje súčet posledných štyroch nepremičaných splátok. Splatnosť dlhu pritom odvodzuje od konečnej splatnosti úveru stanovenej v zmluve o splátkovom úvere, t.j. odo dňa 20.2.2008.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Súd konštatuje, že režim § 565 Občianskeho zákonníka nie je možné na daný prípad aplikovať. Z posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zo všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že zmluvnými stranami nebola pre prípad, že niektorá zo splátok nebude zaplatená v stanovenej lehote, dohodnutá strata výhody splátok. Bolo totiž nimi dojednané, že v prípade „omeškania dlžníka so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov viac ako 10 dní je veriteľ oprávnený požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú veriteľ určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.“ Z takejto formulácie možno vyvodíť záver, že doba

splatnosti zostatku dlhu bola zmluvnými stranami konkrétne dojednaná a nastala v okamžiku, na ktorom sa dohodli. Veriteľ tak bol podľa zmluvy a všeobecných obchodných podmienok oprávnený žiadať celý zvyšok dlhu prvýkrát dňom, ktorý nasledoval po dni, kedy nastala splatnosť celého dlhu. Týmto dňom bol 11. deň omeškania dlžníka so splácaním jednej splátky istiny alebo úrokov (bod 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok).

Podľa prehľadu transakcií predloženého žalobcom dlžníci uhradili poslednú splátku dňa 25.8.2003. Nasledujúca splátka bola splatná dňa 20.9.2003. Omeškaním dlžníka viac ako 10 dní s úhradou splátky nastala splatnosť celého dlhu a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 26.11.2010, možno konštatovať, že pohľadávka žalobcu je premlčaná. Vzhľadom na účinne vznesenú námietku premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane žalovaného aplikujúc § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd rozhodol tak, že žalobu zo dňa 16.11.2010 zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je povinnosťou súdu vždy skúmať účelnosť vynaložených trov. Základnou úlohou občianskeho súdneho konania je poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom. Za účelne vynaložené trovy konania je nutné považovať iba také výdavky, bez ktorých by účastník nemohol riadne brániť svoje porušené právo. Zastupovanie advokátom je ústavne legitímnym prostriedkom odbornej asistencie poskytovanej účastníkovi pri participácii na súdnom konaní. Nemá však absolútnu povahu a môžu sa vyskytnúť prípady, v ktorých aj zastúpenie účastníka advokátom nebude možné považovať za účelné k riadnemu uplatneniu alebo bráneniu práva. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii advokácia pomáha uplatňovať ústavné právo fyzických osôb na obhajobu a chrániť ostatné práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväzne právnym predpismi.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal zo skutočnosti, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania ako profesijná organizácia založená za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov z vlastného podnetu, pričom splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov na jeho zastupovanie v súdnom konaní. Vedľajší účastník na strane žalovaného je združením založeným na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa, z čoho možno považovať za dôvodný predpoklad, že samo združenie bude disponovať kvalifikovanými a odbornými prostriedkami na zabezpečenie pomoci spotrebiteľovi. Účelom právneho zastúpenia je predovšetkým zastupovanie záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nevhodné, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá poskytnúť ochranu spotrebiteľovi aj v rámci súdneho konania. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na § 25 ods. 6 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého ministerstvo podporí združenie, ak je pri výkone činností zamerané na ochranu práv spotrebiteľa na súde.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka oznámil vstup do konania, o predmete ktorého nemal žiadnu vedomosť a zároveň oznámil, že si uplatňuje náhradu trov konania. Z uvedených skutočností vyplýva záver, že úkon - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, nie je úkonom v tomto konaní preukázaným (keďže je zrejmé, že právny zástupca nemal vedomosť o predmete sporu). Súd poukazuje taktiež na to, že vedľajší účastník v jedinom písomnom podaní vo veci samej, ktoré súdu doručil, okrem námietky premlčania, neuvádza žiadne konkrétne námietky a skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali na túto konkrétnu vec, ale podanie predstavuje iba výpočet všeobecne formulovaných tvrdení, obsiahnutých už vo všeobecných vzoroch podaní zverejnených na internetovej stránke vedľajšieho účastníka.

Na základe všetkých uvedených skutočností nepovažoval súd trovy vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ktoré mu vznikli v súvislosti s právnym zastúpením, za účelne vynaložené, a preto mu náhradu týchto trov nepriznal.

Súd nepriznal náhradu trov konania žalovanej, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 O.s.p.).